

Vlekje

zondag 09 augustus 2009

Laatst geupdate op maandag 16 juli 2012

Door: Fred Renirie

Laat ik voorop stellen dat ik niet kan schrijven. Ik schrijf enkel omdat Paul me nodigde een stukje te schrijven omdat ik hem had laten weten dat ik verontrust ben over iets dat met de politiek heeft te maken.

Een blauwe maandag heb ik, toen ik 's konings wapenrok moest dragen aan schermen gedaan, zelfs ook aan boksen. Met dat laatste was ik gauw klaar want ik vond het heel vervelend te moeten trainen om een vriendje zo op zijn gezicht en lever te slaan dat hij er niet lekker meer bij werd. Eerlijk, ik was niet bang zelf getroffen te worden. Dus bleef ik nog even schermen maar uiteindelijk bleek ook die vechtsport, hoe elegant ook, me tegen te staan.

Later heb ik even overwogen – wie niet van de generatie van de jaren vijftig en zestig? - iets te gaan doen in de politiek; we hadden toen allemaal onze idealen, nietwaar? Tot ik in de gaten kreeg dat politiek in ons land partijpolitiek is en dat menig politicus zijn of haar politiek gedrag laat afhangen van wat de partij wenst of de fractie eist. Als VVD'er Hans van Baalen een tour of duty vervult in Brussel, onderwerpt hij zich aan een partijwens waarvoor hij bij terugkeer zal worden beloond.

In dat Brussel zal van Baalen het spel van geven en nemen moeten spelen, zoals de bokser en de schermer, om iets te bereiken voor zijn partij. Hij zal slagen incasseren en uitdelen. Bokst hij voor zijn idealen of voor zijn partij of voor zijn verdere loopbaan? Die laatste vraag is natuurlijk een gemene want ze spreekt mijn wantrouwen uit. Maar, dat wantrouwen is niet alleen het mijne want je neemt het overal waar, in gesprekken met allerlei mensen. Ook met mensen die je niet meteen de reactie ziet vertonen van de vlucht naar de gemakkelijke ontkenningen van alles die zelf niets om het lijf hebben. Wat denkt Wilders te winnen met de stemmenwinst die hem lijkt toe te vallen? Hij heeft een slimme strategie over het niets, wat niet gezegd kan worden van de keizerin die meent goed gekleed te gaan in het niets. Beiden kwaken, naakte kikkers in de sloot.

Ik heb de indruk dat politici met mij alleen maar van doen willen hebben als ze mijn stem behoeven, in verkiezingstijd. Jij, ik, wij doen er niet toe; ons rode vlekje op het stembiljet is de politicus genoeg.

Fred Renirie organiseert kamerconcerten voor enkele podia in Noord-Limburg. Hij is een groot kenner van kamermuziek en weet hoe moeilijk het is – ook voor uitstekend bezochte concerten – de nodige financiële middelen bij elkaar te krijgen. Met name politici blijken dan harde noten om te kraken.